

عنوان مقاله:

بررسی و تبیین جایگاه اعتماد در اجتماعات محلی (مطالعه موردی محله دولاب شهر تهران)

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی رفاه و توسعه اجتماعی، دوره 3، شماره 11 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

هاشم داداش پور - استادیار برنامه ریزی شهری و منطقه ای دانشکده هنر و معماری دانشگاه تربیت مدرس

بهرام علیزاده - کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری و منطقه ای دانشکده هنر و معماری دانشگاه تربیت مدرس

فرامرز رستمی - کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری و منطقه ای دانشکده هنر و معماری دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

از دیدگاه جامعه شناسان شهری و شهرسازان انسان گرا، اعتماد ستون فقرات اجتماعات محلی بوده و منجر به افزایش کارایی و ارتقاء کیفیت زندگی در آنها می شود از این رو هدف اصلی این تحقیق، بررسی ارتباط بین میزان کارایی اجتماع محوری محله دولاب با میزان اعتماد در بین ساکنین این محله می باشد. تحقیق حاضر از نوع کاربردی بوده و در آن جهت گردآوری اطلاعات مورد نیاز از روش پیمایشی و ابزار پرسشنامه استفاده شده است نتایج تحقیق نشان می دهد که محله دولاب، یک محله اجتماع محور است ولی به دلیل بالا نبودن میزان اعتماد ساکنین محله به نهادهای محلی فعال در زمینه شهرسازی، در حال حاضر نمی تواند از مزیت های اجتماع محوری خود استفاده کند و این محوریت اجتماعی نیز به دلیل فقدان اعتماد در محله روز به روز در حال کاهش است بنابراین توصیه می شود که قبل از هر اقدام شهرسازی در محله دولاب، زمینه های لازم جهت ارتقای اعتماد ساکنین نسبت به نهادهای مرتبط شهری و محلی ایجاد شده و از هرگونه اقدامی که منجر به کاهش میزان اعتماد ساکنین می شود پرهیز شود این تحقیق معتقد است که نظام شهرسازی در ایران بایستی به سمت رویکرد برنامه ریزی اجتماع محور با محوریت اعتماد سازی سوق داده شود.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی اجتماع محور، اجتماعات محلی، اعتماد، محله دولاب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/683864>

